

I. ĐỌC HIỂU (4đ)

Học sinh đọc văn bản sau và trả lời các câu hỏi phía dưới

VÕ SĨ BỌ NGỰA

(trích – Tô Hoài)

Hôm sau, Bọ Ngựa đương lúi thúi, khật khưỡng, không vui vẻ như bữa đầu nữa thì bỗng nghe một tiếng động trước mặt. Gã đứng lại, ngẩng đầu lên, nom thấy một con vật lạ chưa trông thấy bao giờ.

Quái vật to gồ gồ như một viên đá. Sắc mình đen sì và bóng loáng. Cả đôi râu cũng đen. Chỉ trừ hai cái vạch trắng hai bên mắt. Mới thoát trong không có thể đoán biết được đầu đuôi nó đằng nào. Bởi chỗ nào cũng tròn múp míp, chỗ nào cũng nhăn thín. Nhất là dưới mắt Bọ Ngựa ta, thì càng lạ lùng hơn nữa. Từ thuở bé, Bọ Ngựa chưa được trông thấy một con vật kì quái đến nhường ấy. Song thực đó chỉ là một cu cậu thường hay đậu trên thân những cây dứa, cây cau và có tiếng kêu cồ cộ... cồ cộ. Tiếng kêu ấy thành tên là Cồ Cộ. Hai mắt đen nhánh lẩn vào trong làn vỏ đen thẫm, nhưng đôi mắt thực tinh. Bọ Ngựa mới sột soạt đi đến, mà Cồ Cộ đã trông thấy ngay. Cồ Cộ hỏi:

- Tên kia, đến đây làm chi?

Bọ Ngựa cố gắng cứng cỏi:

- Ta là Đại Mã! Võ sĩ Đại Mã. Ta đi...

Cồ Cộ ngạc nhiên:

- Tên mi là Đại Mã? Lại là võ sĩ nữa?

Bọ Ngựa vênh mặt:

- Phải đó, người đã nghe đại danh ta rồi ư?

Cò Cò cười:

Thằng oắt tì! Tên mi là Bọ Ngựa chứ? Mà mi sao dám đặt hai chữ võ sĩ lên trước tên? Không sợ bị đánh cho gãy cổ hả?

- Mỗi chốc, ai đánh nổi ta, ta là võ...

Cò Cộ cả cười:

- Ta sẽ vặn gãy cổ mi. Nhưng này, võ sĩ Đại Mã oắt con ơi! Trước khi đánh nhau với võ sĩ, ta hỏi võ sĩ một điều: Võ sĩ định đi đâu đó?

- Ta đi du lịch phiêu lưu, con đường của Dế Mèn.

- Ái chà! Hăng nhì. Bất chước ông Dế Mèn! Đi được bao nhiêu lâu rồi?

- Đã qua biết bao nhiêu rừng núi, không thể nhớ xiết được.

Thấy Cò Cộ cứ hỏi căn hỏi vặn, Bọ Ngựa đồ ngay Cò Cộ cũng hăng xoàng liền nổi máu hăng, thách:

- Làm sao người lại được hỏi căn vặn ta? Định đấu gươm với ta chẳng?

Cò Cộ cười ha hả:

- Ta đã bảo rồi ta sẽ đánh mi mà, đừng vội. Nhưng bây giờ thì ta lại thương mi mà không muốn đánh mi nữa.

- Nếu thế, đồ hèn!

- ....Nhưng ta sẽ làm cho mi mở mắt ra, rồi muốn sống, muốn tốt thì ngay về với mẹ.

Nói rồi Cò Cộ quắp lấy lưng Bọ Ngựa, giương cánh ra, bay tít lên ngọn cây dừa gần đó. Bọ Ngựa hoảng hốt quá, rúm cả chân, rúm cả cẳng và nhắm tịt mắt lại. Bón bên xung quanh gió thổi vo vo. Cò Cộ đỗ trên ngọn cây dừa và bảo Bọ Ngựa rằng:

- Mi đã mở mắt ra chưa? Nếu mở mắt rồi, hãy cùng ta nhìn xuống dưới kia. Mi đi bấy nhiêu ngày đường, lặn lội qua bao nhiêu đèo, bao nhiêu suối, vậy mà không bằng ta chỉ vỗ cánh mấy cái, bay lên cao, đã có thể trông thấy quê hương của mi. Cái sự khó nhọc của mi đối với ta, chỉ là hạt bụi, hạt tằm. Đã hiểu như thế chưa? Và mi lại nên biết thêm rằng ở trên đời này, không thiếu gì kẻ còn giỏi hơn ta bao nhiêu lần nữa.

Sau đó, chú Bọ Ngựa được Cò Cộ đưa trả xuống đất. Bọ Ngựa chạy biến ngay về, không dám ngoảnh cổ lại nữa. Bọ Ngựa về đến cành hồng, mẹ vẫn chưa về. Nó nằm bẹp trên cây, không dám lỏn vởn đi đâu nữa. Bởi vẫn chưa tan cơn sợ. Được mười hôm thì mẹ trở về. Nó mừng rỡ nhảy cẫng lên ôm lấy mẹ. Từ đấy, hai mẹ con lại sống với nhau đề huề. Mẹ nó đưa nó đi đến một chỗ ở mới kín đáo, ấm áp hơn. Những lương thực mà bà lão đem bên kia sông về cũng thừa đủ cho hai mẹ con ăn hết một mùa đông giá rét.

Một hôm, trời có nắng. Nắng mùa đông ấm áp, dịu dàng làm sao. Hai mẹ con ra hong cánh dưới ánh mặt trời. Trong lúc vui chuyện Bọ Ngựa con kể với mẹ:

- Mẹ ơi! Độ nọ mẹ sang bên kia sông rồi, ở nhà con đã làm được nhiều điều ghê lắm.

- Con thử kể cho mẹ nghe những ghê gớm ấy đến thế nào?

- Con đánh thằng Châu Châu Ma ở đằng kia. Nó phải nhận con là thầy nó.

Bà Bọ Ngựa mỉm cười:

- Tưởng là con đánh ai. Châu Chấu Ma con chẳng phải đánh, nó vẫn sơ như thường. Con đã làm một việc thừa, mà lại ác nữa.

Chú Bọ Ngựa tiu ngiêu. Rồi chú tiếp:

- Con lại cho cả Gián Ống một trận.

Bà Bọ Ngựa cười to:

- Tưởng ai, cái thằng Gián Ống lúc nào cũng sợ, ai cũng sợ. Con lại làm một việc thừa, mà lại độc ác nữa.

Chú Bọ Ngựa tào ngiêu hơn, và chú không khoe thêm gì nữa. Chú im lặng, nhìn ánh nắng rung rinh trong lá cây.

Nhưng bà lão Bọ Ngựa đã nói tiếp:

- Và con sang đánh nhau cả với Bọ Muồm, con bắt mụ ấy gọi con là võ sĩ Đại Mã. Mụ ấy nện cho con một trận mê tơi. Con phải bỏ chạy về. Nhưng con cũng không chừa được cái thói khoác lác. Cho nên, khi con nghe tiếng đồn có ông Dế Mèn đi phiêu lưu thì con cũng tập tọng đi. Con đã quên cả lời mẹ dặn. Con đi, con gặp bác Cò Cộ, con dọa dẫm cả bác ta. Bác ta liền túm cổ con, bay lên ngọn cây dừa. Đến đây con mới thực là sợ, biết chừa thói ngông cuồng và con mới thực hiểu rằng đường đời mỗi bước một khó. Con chạy trở về. Phải kể đến đây mới là hết những chuyện mà con đã làm trong khi vắng mẹ. Có phải thế chẳng? Con Võ sĩ bọ ngựa ơi! Bác Bọ Muồm chỉ cho con một cái đá hậu, là con thủng bụng. Bác Cò Cộ chỉ buông con từ ngọn cây cho rơi xuống, là con đủ tan xương. Các bác ấy đã thương con đấy. Trong khi bà lão Bọ Ngựa nói, chú Bọ Ngựa cứ ngẩn mặt. Rồi hai hàng nước mắt rung rung. À, chú Bọ Ngựa hợm mình đã biết hồi rồi..

(<https://by.com.vn/hjwJW>)

Câu hỏi

Câu 1: Những dấu hiệu cho biết văn bản trên là truyện đồng thoại:

- A. Có tả cảnh thiên nhiên và đối thoại của nhân vật là loài vật.
- B. Nhân vật là loài vật được nhân hóa, chứa đựng bài học sâu sắc.
- C. Nhân vật ít.
- D. Kể chuyện bằng ngôi thứ ba, có đối thoại.

Câu 2: Dòng nào nói đúng về chủ đề của tác phẩm?

- A. Bạn bè.
- B. Hoàn thiện bản thân.
- C. Thiên nhiên.
- D. Ứng xử.

Câu 3: Hai nhân vật chính của truyện Võ sĩ bộ ngựa là:

- A. Hai mẹ con nhà Bộ Ngựa.
- B. Cồ Cộ và Bộ Muồm.
- C. Bộ ngựa và Cồ Cộ.
- D. Mẹ Bộ Ngựa và Cồ Cộ.

Câu 4: Sự việc nào sau đây không thuộc truyện Võ sĩ bộ ngựa?

- A. Gặp Cồ Cộ

B. Đánh nhau với nhện

C. Trò chuyện với mẹ

D. Cò Cộ bị quắp lên ngọn cây

Câu 5: Những sự việc nào không được kể trực tiếp trong văn bản? Phân tích tác dụng của cách kể chuyện ấy. Từ đó nhận xét vai trò của người mẹ trong việc giáo dục con, tình cảm nhà văn dành cho mẹ con nhà Bọ Ngựa (1đ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Câu 6: Bọ ngựa đã nhận ra những bài học nào từ Cò Cộ, từ lời của mẹ? Và em rút ra bài học gì cho chính mình khi đọc xong truyện này? (1đ)

.....

.....

.....

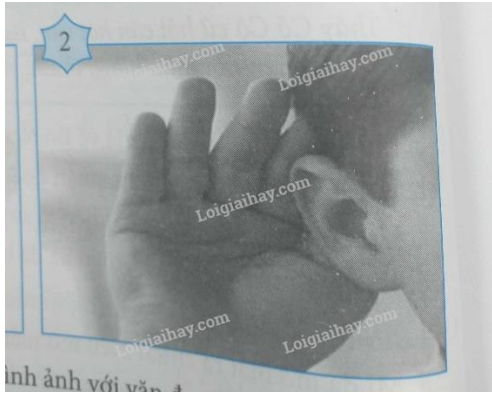
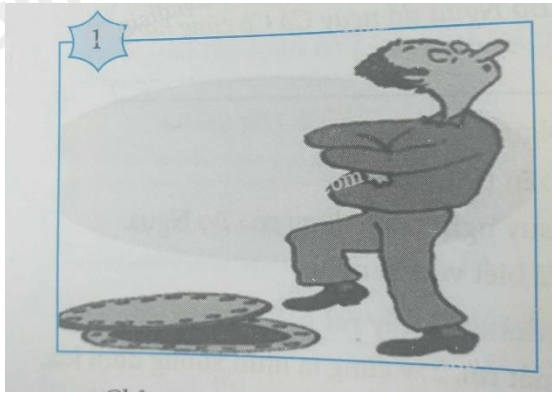
.....

.....

.....

PHẦN II. TẠO LẬP VĂN BẢN (6đ)

Câu 1: Quan sát 2 hình ảnh sau và trả lời câu hỏi a, b (2đ)

a. Chỉ ra một sự liên quan giữa 2 hình ảnh với văn bản đọc Võ sĩ Bọ Ngựa ở trên

.....

.....

.....

.....

.....

b. Đặt tên cho mỗi hình ảnh trên

.....

.....

.....

.....

.....

Câu 2: Đóng vai Bọ Ngựa kể lại đoạn truyện từ “Hôm sau Bọ ngựa đương lui thủi, khật khưỡng đến không dám ngoảng cổ lại nữa” (thể hiện sâu hơn tâm trạng, suy nghĩ của nhân vật Bọ Ngựa, bài dài từ 1-1,5 trang giấy thi) (4đ)

Blank writing area with horizontal dotted lines for text entry.

-----Hết-----

- Học sinh không được sử dụng tài liệu.
- Giám thị không giải thích gì thêm.